

§. XII.

Cùm enim unam Justitia spectet æqualitatem, diverso ve-
rò saltem modò circa eam versetur, unam quoq; esse Justitiam,
duplici verò nomine, pro ratione diversi modi, appellari conclu-
dit. Sed insigniter fallitur Buridanus: Diversus enim ille mo-
dus res ad æqualitatem redigendi, nihil aliud est, quàm diver-
sa illa Arithmetica & Geometrica proportio. Jam verò eùm
specie, quod ipsa Mathesis eloquitur, illæ, & non peculiari sal-
tem modò, uti ipse Buridanus somniat, differant: necessariò
quoq; Justitia, quæ illam, & quæ hanc attendit proportionem,
specie differunt, cùm naturam suam ex iis sibi desumant. Taceo,
quòd Aristoteles utramq; speciem Justitiæ appellet *V. Nic. 5. & 7.*
alibiq; 3. Taceo etiam communem Moralistarum consensum, quo-
rum nomina apud *Hernejum lege Lib. 3. Philosophiæ moral. cap.*
11. §. 22.

§. XIII.

Quamvis verò nos non fugiat, in numero etiam non con-
venire Authores: tamen missis illis rixis, cùm de verbis magis,
quàm rebus agere videantur; illorum amplectimur opinionem,
qui duas adsignant Justitiæ nostræ species, Distributivam scili-
cet, & Commutativam. Ipse enim *Aristoteles V. Nic. 7.* Justiti-
am in *διανεμητικήν* sive distributivam, & *διορθωτικήν* aut emen-
dativam sive correctivam distinguit; ubi cum posteriori non
quoad rem, sed vocem tantùm nostra divisio pugnat. Loqui-
mur enim communiori Latinorum stilò, qui substitutam *συναλ-
λαττικήν* pro *διορθωτικήν*, commutativam reddunt; quam, ab usu
jam confirmatam, retinemus, quoad cætera cum Aristotele planè
consentientes.

§. XIV.

Distributivam itaq; priùs attingimus, atq; eam definimus,
quòd sit Justitia Particularis, servans proportionem Geometricam
in distribuendo singulis bona & mala universorum.

§. XV.

Verum & proximum Genus nos posuisse, nulli dubitamus.
Cùm enim refutatus fuerit suprà *Buridanus*, quòd Distributi-
vam & Commutativam Justitiæ species negaverit, reliquum erit,
defi-